

The godly person accepts the half-hearted apology without demanding more than a person's dignity will allow.

THIS WEEK'S TORAH PORTION:

- **Toldot** (תולדות | Family history)
- **Torah:** Genesis 25:19-28:9
- **Haftarah:** Malachi 1:1-2:7
- **Gospel:** Luke 3:1-18

Philistine Apologies

The LORD prospered Isaac while he dwelt in the Philistine territory, but that prosperity incited the jealousy of the Philistines who drove him out. Isaac returned to the arid soil of the Negev, where his father, Abraham, had dwelt. There he found that his father's wells had been filled in by the Philistines. Isaac reopened the wells, but each time he did, the Philistines came, claiming the well as their own. Rather than fight with the Philistines, each time it happened, Isaac moved on and attempted to open a new well.

Who then among you is noble-minded? Who is compassionate? Who is full of love? Let him declare, "If sedition and disagreement and schisms have arisen because of me, I will depart, I will go wherever you want, and I will do whatever the majority commands; only let the flock of Messiah live peacefully with the elders set over it." He that acts in this way will acquire for himself great glory in the Lord; and every place will welcome him. For "the earth is the Lord's, and the fullness thereof." This is the way that those who live a godly life ... have done and always will do things. (1 Clement 54)

When we are pushed by others, our tendency is to push back and demand our rights. Rarely do we see someone turn the other cheek. Even among disciples of Yeshua, it is rare to see someone back down from a slight or injury.

Isaac and his servants were busy opening another well when Abimelech and his men showed up. Here we go again, Isaac must have thought. To his astonishment, though, the Philistines did not claim his well this time. Instead they announced a reversal of policy and asked for a covenant-truce with Isaac.

Why the sudden change in attitude? The Philistines explained, "We see plainly that the LORD has been with you" (Genesis 26:28). The testimony of Isaac's life had an impact on them. They saw that God was

Wie godvruchtig is, aanvaardt halfslachtige verontschuldiging en vraagt niet meer dan wat iemands waardigheid toestaat.

TORA GEDEELTE VAN DE WEEK:

- **Toldot** (תולדות | Familie geschiedenis)
- **Tora:** Genesis 25:19-28:9
- **Haftarah:** Maleachi 1:1-2:7
- **Evangelie:** Lucas 3:1-18

Filistijnse Excuses

De HERE maakte Isaak voorspoedig terwijl hij op Filistijns grondgebied woonde; maar die welvaart wekte bij de Filistijnen die hem verdreven, jaloezie op. Isaak keerde terug naar de droge bodem van de Negev, waar zijn vader Abraham had gewoond. Daar trof hij de waterputten aan van zijn vader die de Filistijnen hadden opgevuld. Isaak heropende de putten, maar elke keer als hij dat deed, kwamen de Filistijnen de put opeisen als van hen zijnde. In plaats van elke keer dat het gebeurde met de Filistijnen te vechten, verhuisde Isaak en probeerde hij een nieuwe put te openen.

Wie onder u is grootmoedig? Wie heeft mededogen? Wie is vol van liefde? Laat hem verklaren: "als opruiing en onenigheid en scheuring door mijn toedoen zijn ontstaan, zal ik vertrekken; ik zal gaan en staan waar jullie willen, en ik zal doen wat de meerderheid opdraagt; maar laat de kudde van de Messias vreedzaam leven met de oudsten die er over gesteld zijn." Hij die op deze manier handelt, zal voor zichzelf grote heerlijkheid in de Here verwerven; en elke plaats zal hem verwelkomen. Want "de aarde is des Heeren, en de volheid daarvan." Dit is de manier waarop zij die een godvruchtig leven leiden... hebben gedaan en altijd zullen doen. (1 Clemens 54)

Wanneer we door anderen onder druk worden gezet, is onze neiging om er tegenin te gaan en onze rechten op te eisen. Zelden zien we iemand die de andere wang toekeert. Zelfs onder de discipelen van Yeshua, zien we zelden iemand toegeven na een vernedering of verwonding.

Isaak en zijn knechten waren bezig met het openen van een andere put toen Abimelech en zijn mannen opdaagden. Daar gaan we weer, moet Isaak hebben gedacht. Tot zijn verbazing echter, pikten de Filistijnen deze keer zijn put niet in. In plaats daarvan kondigden ze een verandering van beleid aan en vroegen om een wapenstilstandsovereenkomst met Isaak.

Waarom die plotselinge verandering van houding? De Filistijnen legden uit: "We zien duidelijk dat de HEERE met u is" (Genesis 26:28). Het getuigenis van Isaaks leven had een impact op hen. Zij zagen dat God met

with him. Perhaps they noticed that he conducted himself in a godly manner, and they felt ashamed. Things would probably have been different if Isaac had quarreled and fought for his wells. His testimony of peace would have been compromised. He might have been able to keep his wells, but he would have earned lifelong enemies.

The Philistines claimed, "*We have not touched you and have done to you nothing but good and have sent you away in peace*" (Genesis 26:29). They asked Isaac for a covenant of peace on that basis. Isaac must have had to bite his tongue. Nothing but good? Sent me away in peace? Weren't these the same Philistines who had driven him out their territory? Weren't they the same Philistines who had pursued him into the Negev and took away his wells? How could they say they had done nothing but good?

Actually, this was how the Philistines apologized for the evil they had done to him and for sending him away in strife. Some people cannot apologize properly. Their ego prevents them from ever admitting any wrong on their own part. Deep inside, such a person knows that he is at fault and that he needs to make some sort of conciliatory effort, but an apology is not even a remote possibility. His pride forbids him.

Isaac was willing to overlook the foolish pride of the Philistines in order to make peace with them. So too we should accept even half-hearted attempts at reconciliation. We should not demand a formal apology. Instead we should be willing to take whatever modicum of peace our adversary offers.

hem was. Misschien zagen ze dat hij zich op een goddelijke manier gedroeg, en ze schaamden zich. De dingen zouden waarschijnlijk anders zijn geweest als Isaak geruzied en voor zijn putten gevochten had. Zijn getuigenis van vrede zou zijn aangetast. Hij zou in staat zijn geweest om zijn bronnen te behouden, maar hij zou levenslang vijanden hebben gekregen. De Filistijnen beweerden: "*Wij hebben u niet aangeraakt en niets dan goed aangedaan en hebben u in vrede weggezonden*" (Genesis 26:29). Ze vroegen Isaak om een vredesverbond op die basis. Isaak moet op zijn tong hebben gebeten. Niets dan goed? Mij weggestuurd in vrede? Waren dit niet dezelfde Filistijnen die hem uit hun grondgebied hadden verdreven? Waren het niet dezelfde Filistijnen die hem tot in de Negev hadden nagezeten en zijn putten ingepikt? Hoe konden ze zeggen dat ze alleen maar goed hadden gedaan?

Eigenlijk was dit de manier waarop de Filistijnen zich verontschuldigen voor het kwaad dat ze hem hadden aangedaan en voor het wegsturen van hem in betwisting. Sommige mensen kunnen zich niet goed verontschuldigen. Hun ego weerhoudt hen ervan ooit iets verkeerd van hun kant toe te geven. Diep van binnen weet zo iemand dat hij een fout heeft begaan en dat hij nodig een soort van verzoenend gebaar moet stellen, maar een vage verontschuldiging behoort niet eens tot de mogelijkheden. Zijn trots verbiedt het hem. Isaak was bereid om de dwaze trots van de Filistijnen over het hoofd te zien, om met hen vrede te sluiten. Zo ook moeten wij zelfs halfslachtige pogingen tot verzoening aanvaarden. We moeten niet een formele verontschuldiging eisen. In plaats daarvan moeten we bereid zijn elke mate van vrede die onze tegenstander ons aanbiedt aan te nemen.